

Nový Jeruzalém č. 7/2015

Zpravodaj pro 187. prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh) v Oslavici u Velkého Meziříčí - v pondělí 13. července 2015 v 18 hodin.

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Jimramově.

V pondělí 15. června 2015 přijelo a přišlo na pouť NJ do Jimramova pěti autobusy, auty a pěšky asi 400 poutníků. Svátost smíření udělovalo 6 zpovědníků - Pán Bůh zaplat' za jejich obětavou službu. **Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:**

1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních

3) o vzrůst víry v našem kraji 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách

5) o život těla a duše pro všechny počaté děti 6) na smír za hříchy celého světa

Kázání P. Karla Skočovského na pouti NJ v Jimramově:

Jak krásná je Maria. Obyčejná dívka, za kterou přichází Boží posel a sám Bůh se jí ptá: „**Chceš se stát matkou mého Syna?**“ A sám Bůh, stvořitel vesmíru se k ní sklání a čeká na její odpověď. Celý vesmír strne a čeká na odpověď prosté dívky z Nazareta. **Co Maria odpoví? A Maria vedena Duchem Svatým odpoví ANO, ať se mi tak stane.** A najednou, celý vesmír se zase rozběhne a všechno je jako dřív. Jaký to velký div, že **jedno slovo, slovo poslušnosti** změní chod celého světa. Právě proto, že Maria dala svůj život k dispozici Pánu, právě proto ji uctíváme. Protože se stala Matkou Boží.

Můj vztah k Panně Marii vytvářela **dvě mariánská poutní místa a dvě modlitby.** Když jsem byl malý kluk, chodívali jsme na **Provodov.** To je blízko Zlína – mariánské poutní místo. A tam je zvláštní znázornění Panny Marie – je to **P. Maria kojící.** A donedávna za tímto obrazem byl nápis: **Všichni jste moje děti.** A tak jsem tam, jako malý kluk stával a sledoval P. Marii s tím děťátkem v náručí a díval se na to, jak ho kojí. A to byla scéna, kterou jsem **znal od nás z domu,** protože mám čtyři mladší sourozence. Takže to pro mě nebylo nic neobvyklého, že maminka kojí svoje malé děti a říkal jsem si: „**Aha, tak P. Maria je také úplně obyčejná maminka.**“ A to bylo pro mě velmi důležité. Uvědomil jsem si, že Maria je skutečně maminka, že má mateřské srdce. **Jaké je mateřské srdce?** Jaké je maminkovské srdce? **Maminka má svoje děti ráda, ať jsou jaké jsou.** Má je ráda všechny a až vyrostou – tak jí to nestačí, protože její srdce najednou adoptuje jejich kamarády, vnuky a jejich přátele. Zdá se, že je najednou v tom srdci tolik místa, že může přijmout nové a nové děti. A přesně takové je **Mariino srdce.** S takovou láskou s kterou pečovala o malého Ježíška, když ho chránila před ohrožením, s takovou láskou přijímá i nás do své náruče a přimlouvá se za nás. **Můžeme se u ní schovat, v její náručí.**

A tady je to druhé mariánské poutní místo, které bylo pro mě tolik důležité a to byl **Svatý Hostýn.** Je tam znázornění P. Marie, která drží Ježíška v náručí. Ale mnohem starší obraz, který byl uctíván na tom místě je **P. Maria, která má rozevřený plášť.** **A pod tím pláštěm se schovávají její děti - věřící.** A to je znázornění té modlitby – **Pod ochranu tvou se utíkáme** – to je jedna z nejstarších mariánských modliteb. S důvěrou se ji lidé modlí už celá staletí. A skutečně se utíkají pod ochranný plášť P. Marie. A to dělejme i my – **utíkáme se pod ochranu Matky Boží. A ona nás vždycky, vždycky přijme. Maria je naše maminka.**

Poslední věc: Kdysi jsem měl tu velkou milost být u lůžka jedné umírající ženy. A co jsme dělali? **Modlili jsme se růženec.** A ve chvíli, kdy ta žena odcházela na věčnost, jsem pochopil, co se to vlastně modlíme: „**Svatá Maria, Matko Boží, pros za nás hříšné, nyní i v hodinu smrti naší. Amen.**“ Uvědomil jsem si – a to je právě teď, to je hodina její smrti, té paní, která zrovna umírala. Říkal jsem si, jak je to krásné uvědomit si – Panna Maria se za nás přimlouvá nyní – v tomto okamžiku a **bude s námi i v hodině naší smrti.** Říkal jsem si, když jsem viděl, jak ta **paní krásně odešla na věčnost** – mám jedno jediné přání. Až já budu jednou umírat, přál bych si, aby mě žena držela za ruku a tou ženou je Panna Maria. **Svatá Maria, pros za nás hříšné, nyní i v hodinu naší smrti naší – AMEN.**

Po zaplacení autobusů a nutné režie zůstalo a na potřeby Centra naděje a pomoci jsme poslali **284 Kč.** Pán Bůh zaplat'. Poděkování patří místnímu faráři P. Pavlovi a všem farníkům

z Jimramova, kteří celou pouť velmi dobře a obětavě organizačně připravili. **Díky za každodenní modlitbu na úmysly poutí NJ.**

Představení a rozhovor s hlavním celebrantem poutě NJ v Oslavici, kterým je Mons. Josef Socha, generální vikář z Hradce Králové:Stručné představení – věk, dětství, mládí, studia, působíště:

Mons. Josef Socha se narodil 28. 6. 1943 v Předhradí u Skutče. Po absolvování konzervatoře v Kroměříži působil tři roky v Moravské filharmonii Olomouc. V letech 1968 – 1973 studoval bohosloveckou fakultu v Litoměřicích. Jako kaplan působil od r. 1973 v Kutné Hoře, v letech 1977 – 1982 byl ustanoven duchovním správcem v Kácově nad Sázavou, poté ve Zbraslavicích. Od roku 1985 působí v Hradci Králové, nejprve jako archivář biskupské konzistoře a duchovní správce kostela Panny Marie, po roce 1990 jako sekretář biskupa Karla Otčenáška. V letech 1998 – 2010 byl generálním vikářem biskupa Dominika Duky a od května 2011 je generálním vikářem biskupa Jana Vokála. **Otče, co podstatného jste se v dětství naučil od rodičů?** Na dětství a život v blízkosti svých rodičů a také prarodičů, kteří s námi bydleli v jednom domě, vzpomínám rád. Jsem vděčný především za to, že jsem už od nejútlejšího věku byl v křesťanském prostředí a denně jsem měl možnost nahlížet do jednoduché, prosté, ryzí a upřímné víry svých rodičů a prarodičů. Ráno i večer jsem viděl, jak se modlí a jak prožívají jednotlivá období církevního roku tak, jak k tomu povzbuzuje církev skrze křesťanskou tradici. Advent, Vánoce, půst, tradice májových pobožností, Svatodušní svátky, Boží Tělo... a vůbec všechno, co patří k rytmu církevního roku. Život v tomto duchu jsem přijímal a dosud přijímám jako něco, co neodmyslitelně patří k životu každého člověka. Právě duch církevního roku obohacoval už od dětství moje myšlení, tužby, přání, modlitby, celý život. Nedovedu si představit, že bych toto všechno neměl. A opravdu bych to neměl, kdyby nebylo mých rodičů, kteří tuto pozeňnanou a živou tradici církve přijímali jako dar i samozřejmost. Rodiče mi byli vzorem v pracovitosti, odpovědnosti a i v tom, že uměli přijímat, a to vždy zdůrazňovali, z Božích rukou všechno, co přinášel život. A dovedli to zpracovávat živou vírou k užítku svému i celé rodiny. Za co jim také vděčím, je i to, že neděle pro celý náš dům byl dnem svátečního klidu, nedělní bohoslužby a odpočinku. Už jako děti jsme se na tento den těšili. A nejen proto, že jsme nemuseli do školy. Prožívání neděle jako dne Páně stmelovalo i naši rodinu a zasvěcovalo do tajemství křesťanského života. **Co bylo tím nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem?** Povolání ke kněžství přišlo až po té, co jsem měl svoje povolání. Myslím jsem, že už ani jiné mít nebudu. Měl jsem ho rád a už odmala jsem se těšil ze všeho, co mi připomínalo hudbu. Netušil jsem, že povolání hudebníka bude pro mě pouze předstupeň k další cestě. Bůh má s člověkem své plány a také je uskutečňuje. Když přišla první myšlenka, která měla už velkou sílu a zůstávala vězet v tom dobrém slova smyslu v hlubinách srdce, bylo to i pro mě velkým překvapením. Nějaký čas jsem přemýšlel a v tomto čase začala víc a víc převažovat touha po kněžství. Aniž bych zanevřel na svoje bývalé povolání, poznával jsem víc a víc, že mě Bůh chce mít jinde než u houslí. Dar kněžství převážil i mou někdejší touhu po muzikanství a jsem Bohu vděčný, že jsem se směl stát Kristovým knězem. **Kdo byl nebo je pro vás kněžským vzorem?** Dobrých kněží, kteří na mě zapůsobili svým kněžským životem, bylo jistě mnoho. Neměl jsem žádný konkrétní a zářivý příklad kněžské osobnosti. Pro mě každý kněz byl znamením Boží přítomnosti, protože zpřítomňoval na oltáři tajemství Kristovy oběti na kříži. Této úctě ke každému knězi mě učili i moji rodiče. A také i obyčejní, prostí věřící, které jsem už jako chlapec a ministrant viděl z okolních vesnic přicházet za každého počasí na nedělní mši svatou. **Co považujete na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější?** V životě kněze je všechno důležité a krásné, i když mnoho událostí má v životě kněze jasnou podobu Kristova kříže. Jinak to ani nemůže být. Důležitost, krásna, radost... to všechno má své místo v životě služebníka oltáře. Jenže všechny tyto skutečnosti mají možná jiné akcenty, než tomu bylo u povolání hudebníka. Musím stále objevovat ve svém životě krásu a radost z daru kněžství a vím, že tady na světě nejsem schopen dostat se až do těch nejzazších hloubek toho, že si Bůh povolal ke kněžství také i mne. **Co může věřící člověk dělat pro to, aby vzrostla víra v jeho okolí?** Není snadné předávat dar víry. Poznával jsem to už u svých rodičů. Žili křesťansky a mohu říci, že i poctivě, ale poznával jsem, že to je nad lidské síly být dobrým křesťanem a předávat víru druhým. Ale také jsem se u nich i naučil, že v této službě nám vydatně pomáhá Bůh a stále je přítomen v našich radostech i bolestech,

starostech i zklamáních, jistotách i nejistotách, v nemoci i umírání. Člověk, který počítá ve svém životě s Bohem a dovede mu svěřit všechno, co k jeho životu patří, je dobrým evangelizátorem a stává se podle Krista „světlek světa a solí země“.

Co vidíte jako důležité, na co kladete důraz ve Vaší práci, ve svém životě, ve farnosti? To, co je v životě kněze velmi důležité a potřebné, je stále rostoucí radost z daru kněžství. Právě o toto se snažím v práci, kterou jako generální vikář denně vykonávám. Je to služba jiná, než když jsem působil jako kněz ve farnosti. A právě úsilí o radost mi zároveň pomáhá tuto někdy náročnou službu nejen vydržet, ale přijímat ji jako dar. Musel jsem mnoho opustit, když jsem přišel na biskupství, ale za těch 30 let, co zde působím, jsem víc získal, než jsem musel obětovat. **Kde vás nejvíc „tlačí boty“?** Je mi už 72 let, poznávám své lidské limity a samozřejmě i svou slabost a hříšnost. I k té se hlásím. I tu musím nechávat léčit ve svátosti smíření a vděčně a s pokorou přijímat dar Božího milosrdenství, které mi pomáhá překonávat moje limity, nedostatky i hříchy. **Na co se nejvíc těšíte?** Většinou se říká, že se člověk těší na to, až bude v důchodu. Důchodový věk už mám a času na odpočinek mi mnoho nezbyvá. Jiné to už asi nebude. Pan biskup Hlouch nám v semináři říkával: „Odpočívat budete až v nebi.“ Přijímali jsme to tenkrát, byl jsem v prvním ročníku v Litoměřicích, jako dobrý vtíp a moc jsme tomu nerozuměli. Po tolika letech poznávám, že tato biskupova věta byla prorocká, a že se realizuje i v mém životě. Kněžský život podléhá přece jen jiným zákonitostem, než život hudebníka. Je to cesta za Kristem, která má stále jasnější a zřetelnější podobu Kristovy křížové cesty, která směřovala na Kalvárii. Usiluji o to, i když je to náročné, abych v této Kristově perspektivě spatřoval naplnění svého kněžství a tedy i naplnění svých osobních přání, tužeb i radostí. **Co Vám udělalo v poslední době radost?** Člověk, který v životě hledá jen samou radost, ji asi hned tak všude nevidí. Spíš bychom měli prosit, abychom neoslepli tak, že bychom přestali vidět každý pramének radosti, který se před naším zrakem otevře a nabízí se se svým poselstvím. **Co Vám udělalo v poslední době radost?** Člověk, který v životě hledá jen samou radost, ji asi hned tak všude nevidí. Spíš bychom měli prosit, abychom neoslepli tak, že bychom přestali vidět každý pramének radosti, který se před naším zrakem otevře a nabízí se se svým poselstvím. **Prožíváme rok rodiny – rok Eucharistie, plánuje se Národní eucharistický kongres – co je pro rodiny podstatné co potřebují, čím může církev rodinám pomáhat, jak to prožíváte ve své službě?** Těším se na Národní eucharistický kongres. Bude to velká událost, nejen pro naše diecéze a pro náš národ, ale pro každého z nás osobně. Rád vzpomínám na Diecézní eucharistický kongres v Hradci Králové. Připravovali jsme se na něj celý rok a byla to manifestace víry, když jsme procházeli ulicemi města s eucharistickým Kristem a hlásili jsme se tak veřejně ke Kristu přítomnému ve svátosti oltářní. Tak se posilovala naše víra, že máme uprostřed svého života stále přítomný pramen plnosti života lásky a milosrdenství, který je zároveň i příslibem věčného života. **Na co bude sbírka při pouti NJ v Oslavicích?** Úmysl sbírky při poutní bohoslužbě je podpořit úhradu na cestovné pro ty z blízka i dále. Je to vyjádření solidarity a lásky. Svým příspěvkem podporujeme jeden druhého, abychom při této pouti plněji prožili sílu křesťanského společenství, které se nejen chce zviditelnit, ale veřejně manifestovat svou víru v Boha. Jde i o připomenutí sobě i našemu světu, že nejsme v životě tak opuštěni a vydáni napospas problémům, které jsou naším údělem. Do nich totiž můžeme vstupovat i modlitbou. Tak se člověk stává silnější v překonávání těžkostí a náročnosti života. Má také i víc odvahy k zápasům, které musí podstoupit a v nich i obstát, aby netratil smysl pro pravdu, dobro a lásku k životu. Kulturu života, o níž často hovořil sv. Jan Pavel II nevytvoříme je konferencemi, manifestacemi, volbami a aktivitami svého rozumu a vůle. Člověk je stvořen pro Boha a k spolupráci s Ním. A modlitbou, rozhovorem se svým Stvořitelem, nejvíc uplatňujeme svá práva a schopnosti svého lidství. Povzbuďme se a podpořme se navzájem i tímto projevem lásky a touhy být pospolu ve společenství víry a modlitby.

Pozvánky

Společenství Cyrilometodějských poutníků vás srdečně zve na **Pout' na slavná poutní místa Českobudějovické diecéze (Jižní Čechy III):** Sušice, Písek, Hory Matky Boží, Kašperské hory, Dobrá Voda, Zbynice, hrad a zámek Velhartice, Podsrp, Bechyně a další. Termín: **pátek 17. - neděle 19. července 2015.** V ceně pouti: doprava, 2 x nocleh se snídaní a večeří, 3x oběd, vstupy a režie. Přihlášky se zálohou (dospělí: 2000, děti a studenti: 1000, děti a studenti

z početných rodin: 500) na adrese: **jáhen Ladislav Kinc, 592 64 Prosetín 79; tel. 516463315 nebo 606948970; e-mail: kinc@biskupstvi.cz** - srdečně zve Mons. Jan Peňáz a jáhen Ladislav Kinc.

15. pěší pout' na Velehrad. Severozápadní proud (Do tohoto společenství jsou pozváni a účastní se ho poutníci z oblastí kolem měst a míst: **Sebranice u Litomyšle, Bystré, Žďár n/Sáz, Nové Město na Moravě, Bystřice, Olešnice, Kunštát, Letovice, Boskovice, Ruprechtov**). Jsou také zvaní všichni ostatní, kteří chtějí poznat trasu která vede krásnou krajinou: Českomoravská vysočina, Boskovická pánev, Moravský kras, Dražanská vrchovina, Ždánický les, Chřiby. **Předetapa začíná v neděli 16. 8. ve 14 hodin v Radešinské Svratce** – pod vedením otců pallotínů a P. Pavla Habrovce. Končí na **Vítochově v 19 hodin mši svatou.**

Úvodní etapa: Vítochov v pondělí 17.8. ve 12 hodin - žehnání poutních křížků novým poutníkům a požeňání na cestu ze starobylého, krásného poutního cyrilometodějského Vítochova přes Vír (sv. Sedmipočteníci) do **Olešnice**.

1. etapa: V úterý 18. 8. ráno z Olešnice přes Letovice do Boskovic.

2. etapa: Ve středu 19. 8. z Boskovic přes Sloup, Senetářov do Ruprechtova.

3. etapa: Ve čtvrtek 20. 8. z Ruprechtova přes Rostěnice do c. Milonic

4. etapa: V pátek 21. 8. z Milonic, přes Koryčany, horu sv. Klimenta do Boršic.

Poslední etapa: V sobotu 22. 8. posílení poutníky, kteří přijedou za námi autobusy z Boršic na Velehrad.

Zatím máme přihlášeno 9 pěších poutníků. Vy kteří máte zájem se poutě zúčastnit – pěšky nebo autobusem - **je třeba se přihlásit co nejdříve!!! Proč?** Svou přihláškou dáte odpověď na mnoho věcí, které **je třeba domluvit, připravit předem.** Např. – kolik nových poutnických křížků, kolik zpěvníčků, autobusů, doprovodných vozidel, obědů, noclehů, večeří, členů dopravní služby, atd.; atp. Není toho málo a předem děkuji všem, kteří pomáhají a těm, kteří jim svým včasným přihlášením službu usnadní. Přihlašujte se u jáhna Ladislava Kince na níže uvedených kontaktech. Záloha na dopravu zavazadel, pití na cestě a další – 200 Kč, děti 100 Kč (děti z početných rodin a jejich rodiče neplatí – díky podpoře dobrodinců).

Sobotní pout' autobusem na závěrečnou etapu 15. pěší poutě na Velehrad - 22. 8. 2014 – do Boršic a společná poslední etapa na Velehrad. Záloha 250 Kč. Také na tuto pout' je nutné se co nejdříve přihlásit u jLK.

Pout' na Turzovku - neděle 6.9.2015 - mariánské poutní místo zvané Slovenské Lurdy. Odjede ze Slavkova a ostatní dle dohody. Cena 350 Kč.

12. pěší smírná pout' P. MUDr. Ladislava Kubičky v sobotu **12. 9. 2014.**

Pout' do Medugorje - 23.10.-28. 10.2015 - duchovní doprovod zajišťuje P. Jiří Janoušek. Bohatý duchovní program, přednášky, modlitby, setkání s vizionářem. Cena 2500 Kč + 30 euro ubytování. Přihlášky na obě poutě u Václava Šustra, tel.:777 640 961, vaclav.sustr@post.cz

Plán konání prosebných putovních mariánských poutí NJ rok 2015, 2016

2015	září	Radostín				
	říjen	Jámy	listopad	Bystré	prosinec	Olešnice
2016	leden	Velké Meziříčí	únor	Měřín	březen	Křižanov
	duben	Rad. Svratka	květen	Bohdalov	červen	Bystřice
	červenec	Oslavice	srpen	Olešná	září	Pavlov
	říjen		listopad		prosinec	Olešnice

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde -

Srdečně Vás zve na 188. pout' NJ – ve čtvrtek 13. srpna 2015 v 18 hodin do Olešné u Nového Města na Moravě – hlavní celebrant – dá-li Pán Bůh a všichni svatí – Mgr. Sylvester Jurczak, novokněz.

Pán Bůh zaplat' za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 7. 2015. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Zpravodaj NJ sestavuje, vydává, o Vaše modlitby prosí a všem čtenářům žehná – jáhen Ladislav Kinc, 59264 Prosetín 79, tel č. 516 463 315, 606 948 970, 731136801(církevní síť) e-mail–kinc@biskupstvi.cz

Plakátky, zpravodaje a vše ostatní také na internetových stránkách: www.rovecne.farnost.cz.